

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)
Lundi 19 mai 2003 (matin)
Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til én af følgende to tekster.

1. (a)

Tres dage og en halv dag

- Vi hørte vores nye naboer før vi så dem. Jeg stod ude i haven og lyttede til deres forbavsede stemmer hver gang de oplevede noget uventet nyt, men se dem kunne jeg ikke. Siden vi havde fået raftehegn, så vi kun os selv.
- 5 Mange aftener gik jeg i min have, beskar buske og klippede hæk, og mens jeg gjorde det og gjorde det langsomt og omhyggeligt, hørte jeg vores nye naboer kalde på hinanden. Jeg hørte hvordan de tog deres hus i besiddelse og hørte hvordan de længtes efter at kunne sidde ude i haven.
- 10 Ella rådede mig til at vise nogen tilbageholdenhed i begyndelsen: Ta' den nu lidt med ro, Ole. Lad *dem* komme herind først. Der er nok et eller andet de mangler en skønne dag, og så har vi dem.
- De er meget lykkelige for deres hus – sagde jeg – ja, det er ikke for meget sagt at de er lykkelige. Man kan høre det på deres stemmer. De har sikkert boet i en eller anden trist lejlighed inde midt i byen og derfor er de nu helt overvældede.
- 15 Ja, det er da nok muligt – sagde Ella.
- Det skete af og til at hun kom ud til mig, når jeg arbejdede i haven. Jeg kunne mærke at hun sjældent var helt tilfreds med de forandringer jeg udførte, men hun på sin side kom ikke med positive forslag og gik i reglen indenfor igen uden at have sagt noget videre. Hun mistænkte mig sikkert for at bruge mit udendørs arbejde til at snuse til naboerne.
- 20 En aften, da der var ved at ske en god vending med vejret, stod jeg længe med min nyanskaffede hækkesaks i hånden og kikkede på Ellas bøjede hoved bag vinduesruden i vores arbejdsværelse. Hun var i færd med at oversætte et eller andet. Jeg kikkede længe på hende. Smed pludselig hækkesaksen i græsset og gik en tur med vores hund Bonzo. Forbi rækkerne af velholdte huse. Som Ella sagde: Her i Åbrinken bor ikke
- 25 herr og fru hvemsomhelst.
- Da jeg kom tilbage, ledte jeg i nogen tid efter hækkesaksen, fandt den og lagde den på en hylde i redskabsskuret. Jeg blev stående i haven og lyttede. Manden i nabohuset kaldte på sin kone. De holdt af at kalde på hinanden. Jeg prøvede at forestille mig, hvordan de så ud, disse to, hvis liv nu grænsede op til vores liv. Deres stemmer lød
- 30 sympatiske. Nok råbte de tit til hinanden, men det var uden nogen form for besidderhysteri.
- Du er for selskabelig – sagde Ella – du må vænne dig til at bo i Åbrinken. Menneskene her har en helt naturlig dannelse, der hindrer dem i at mase sig ind på dem, der helst vil være i fred.
- 35 Jaja – sagde jeg. Mere sagde jeg ikke.
- Ja, du er virkelig for selskabelig, Ole, og det skyldes jo nok at du kommer fra en stor familie og at du har boet i et stort hus på Østerbro¹ med mange mennesker.

- Der er ikke noget i vejen med Østerbro – sagde jeg.
Og når din familie skulle på sommerferie – fortsatte Ella – så lejede I aldrig et
40 sommerhus et fredeligt og afsides sted, nær, I tog på et pensionat lige midt i
højsæsonen og ingen af jer kunne få snakket nok med alle mulige. Det er fra din far du
har arvet din trang til at være sammen med mennesker i det uendelige.
Jeg nikkede og puttede nogle tørre oversaltede pommes frites i munden. Ella holdt
45 fridag fra det huslige og havde købt kalvekrebnetter i en bistro i nærheden. Og en stor
pose pommes frites.
Det er nu mærkeligt –
Hvad er mærkeligt, Ole?
Jo at vi ikke på noget tidspunkt har set vores nye naboer. Hverken da de besøgte
huset eller da de flyttede ind –
50 Vi var jo i Sverige i de dage. Da de flyttede ind.
Jo, men nu er der gået en uge, og vi har stadig ikke set skyggen af dem. Sig mig lige –
skal vi ikke ha' vores egen mad i morgen?
Und mig dog en fridag en gang imellem – sagde Ella – i hvert fald så længe jeg er
hængt sådan op som jeg er det for tiden.

Bent William Rasmussen: af *Tres dage og en halv dag*, 1972.

---

¹ Østerbro: Lejlighedskvarter i København.

1. (b)

Basis

Hvad er basis for vores liv? Beton asfalt plastik?
Vinyl glas metal? Dén som mennesker selv har skabt og glemmer
den første for? Nej –

basis

5 er Jorden, gennemluftet af rødder og regnorme; gennemglødet
og beskinnet, gennemvædet og -blæst
af elementerne –

af solen

10 der springer frem fra synsrand på synsrand, en lysdis i gardinet,
en glød i huden og i zenit¹, gør jorden gold eller frugtbar
og vesthimlen dyb –

af ilden

15 under og ovenpå jorden, i lava- og gnistform, flydende, springende
som rasende fortærer eller varmer og hvisker i flammetunger –

af vandet

15 i skyform, som flodbølger, grundvand, strømme og dybder,
som vidtstrakte flader, sne, regn på blade, i håret, klart
vand til at drikke –

af luften

20 vind der svæver med dræ², styrter huse, sænker skibe, optør
stivfrossent jordsmon³ og sind, ilt der gir vejr til latter
parring og dans –.

denne

25 ikke alene af os, men af de fri
elementer bevægede og bearbejdede jord var
og er og forbliver basis. Og op fra den strømmer
fornyelse til det væsen i os, som ikke vil undvære
blomster og græs og træer og dyr som de *virkelig* er –
solsortens fløjt i baggården, lærken og solopgangen.

Thorkild Bjørnvig: Basis, fra digtsamlingen *Abeguder. Miljødigte* (1975-1980)

---

¹ Det punkt på himlen, der ligger lodret over ens hoved.

² Græssers vindbestøvning.

³ Partikler fra jordens overflade.